

Globalt disippelskap utfordrer kirken i Norge

Misjon fra randsonene utfordrer kirken

I mars deltok vi sammen med 1000 andre på misjonskonferansen i Arusha, Tanzania. Her var representanter fra Kirkenes Verdensråds mange medlemskirker, evangelikale kristne, katolikker og «African-instituted churches». Det var sterkt å oppleve et så bredt og stort kirkelig fellesskap!

Norge deltok med representanter fra Den norske kirke, Norges Kristne Råd, Samarbeid menighet og misjon(SMM), Norsk råd for misjon og evangelisering (NORME), Metodistkirken, Det Norske Misjonsselskap, Stefanusalliansen, Lausannebevegelsen og teologiske utdanningsinstitusjoner som MF og VID.

Konferansens store tema var hvordan disippelskap utfordrer oss som kristne og kirke til innsats i verden, drevet av Den hellige ånd, med utstøtte og særlig sårbare og marginaliserte grupper av mennesker som utgangspunkt og perspektiv. Dette viderefører samtidig arbeidet med disippelskap fra den store verdenskonferansen Lausanne III i Cape Town i 2010.

Disippelskap i folkekirken?

Som kristne og kirke står vi ikke alene, men er døpt inn i samme kirke, lokal og global på samme tid. Slik veves alle kristne sammen, uavhengig av alle andre kjennetegn. Sammen kalles vi også til å leve dåpens liv som Jesu disipler i en verden hvor livet kjemper mot dødskreftene.

Sluttuttalelsen fra konferansen, *The Arusha Call for Discipleship*, utfordrer oss på nettopp dette: «We are called by our baptism to transforming discipleship: a Christ-connected way of life in a world where many face despair, rejection, loneliness and worthlessness».

Den norske kirke har 3.7 millioner dømte medlemmer. Som kirke ønsker vi å bekrefte tilhørigheten. Men vi skylder også å ta våre medlemmer på alvor som medarbeidere i kirkens oppdrag, i Guds misjon. Dette utfordrer oss som folkebevegelse og sivilsamfunnsaktører.

Misjon fra randsonen – fra undertrykte og marginaliserte

Noe av det sterkeste i Arusha var å lytte til vitnesbyrd fra mennesker som på ulike måter opplever seg undertrykt og marginalisert, enten det skjer på grunn av kjønn, rase, etnisitet, legning, funksjonsnedsettelse, alder, økonomiske eller sosiale forhold, eller andre forhold.

Kirkenes verdensråd har siden misjonsdokumentet *Sammen på vei mot livet: Misjon og evangelisering i landskap og endring* (2013) snakket om «mission from the margins» - misjon fra randsonene. Poenget er dette: kanskje hører og merker vi evangeliets stemme og frigjørende kraft sterkest fra mennesker som vitner om Jesus Kristus fra en avmektig og marginalisert posisjon, uavhengig av hvor dette geografisk skjer. Vi kalles til å lytte til disse vitnesbyrdene, slik at randsonene ryster våre komfortsoner.

Urfolk og migranter

Urfolksperspektivet var sterkt fremme i Arusha, også gjennom samiske innslag fra Norge. Forholdet til skaperverket, den jordvendte spiritualiteten, har vært en særlig «gave» fra urfolk inn i den globale kirkens fellesskap. Urfolks fortellinger om undertrykkelse og skam bidrar samtidig til selvransakelse og bevisstgjøring om Kirkens rolle og oppdrag i møte med koloniale systemer og praksiser.

I Norge er det i dag om lag 250 *migrantkirker*. Hører vi et vitnesbyrd og et kall fra disse? Biskop Stein Reinertsen følgende på årets kirkemøte for Den norske kirke: «...det er våre nye landsmenn som stiller de dypeste spørsmålene om tro. Det må vi ta på alvor.» Skaper vi åpninger i våre fellesskap som gir reelt rom og aktørskap?

Samtidig er randsoner og avmaktsposisjoner ikke primært en geografisk sak. Randsoner, krenkelser og avmektighet finnes overalt. Kanskje viser Jesus best hvordan det mektige og avmektige forholder seg i Guds rike da han satte et barn midt imellom disiplene (Mark 9,36)?

Misjon, dialog og samhandling

Arusha-konferansen fremhevet at vi som Jesus Kristi disipler i verden, sendt til verden med et kristent vitnesbyrd, også er kalt til å samarbeide med mennesker av annen tro. *The Arusha Call* sier det slik: «We are called to be faithful witnesses of Gods transforming love in dialogue with people of other faiths in a world where politizations of religious identities often cause conflict.»

Hva så?

I Arusha møtte vi kristne søstre og brødre som lever under til dels ekstremt annerledes livsvilkår enn oss selv. Samtidig er mange av utfordringene også like, og vi er like mye kalt til å avdekke urett og krenkelser enten vi er kirke i Norge eller i Nigeria. I Arusha delte vi gleden over å være del av Kirken, dette grensesprengende fellesskapet som med rette blir kalt verdens største håps- og grasrotbevegelse, som ved Ånden skaper tro og setter mot i oss.

Hvordan utfordrer så *disippelskap* kirken i Norge til innsats i verden?

«Arusha Call to Discipleship»:

<https://www.oikoumene.org/en/resources/documents/commissions/mission-and-evangelism/the-arusha-call-to-discipleship>

Bård Mæland, prorektor og professor ved VID, medlem av Commission for World Mission and Evangelism/Kirkenes Verdensråd

Knut Hallen, daglig leder for Samarbeid menighet og misjon (SMM) i Den norske kirke